

LBRIS

We know
books

antologie de poezie

Radmila Popovici

O mie și una de
eu
fără umbre

Cartego®

În antologie se regănesc următoarele picturi:

Antimaterie, 2017, 117x117, ulei, pânză	1, 194, 195
Antimaterie, 2017, 116x153, ulei, pânză	4, 8, 9, 12, 13, 16, 17, 20, 21, 27
Apocalipsa/Revelație, 2019, 125x143,5 cm, ulei	6, 7, 10, 11, 18, 19, 24, 25, 192,193,196,197
Antimaterie II, 2017, 117x117 cm, ulei, pânză	14, 15, 22, 23, 202
Particule XXI, 2020, 49x49 cm, ulei, pânză	28, 36, 37, 46, 47
Particule XXII, 2021, 104x130 cm, ulei, pânză	30, 31, 60, 61
Particule, 2022, 49,2x48,2 cm, ulei, pânză,	32, 33
Particule XIX, 2020, 80x80 cm, ulei, pânză	34, 35
Pioni IV, 2022, 48,5x48,5 cm, ulei, pânză	38, 39, 56, 57
Particule XXIII, 2022, 74,5x113,5 cm, ulei, pânză	40, 41, 49, 50, 51
Particule XXII, 2021, 100x130 cm, acrilic, pânză	42, 43, 58, 59
Particule, 2022, 49,2x48,2 cm, ulei, pânză	44, 45, 54, 55
Frumos de fiecare dată IV, 2021, 80x100 cm, ulei	52, 53
Coarde, 2022, 60x80 cm, ulei, pânză	62, 76, 77
2022, 2022, 67x102 cm, ulei, pânză	64, 65, 70, 71, 74, 75
Coarde, 2023, 71,5 x 89,5 cm, ulei, pânză	66, 67, 76, 77, 96, 97, 100, 101
Coarde II, 2022, 68x68 cm, ulei, pânză	68, 69
Coarde I, 2022, 84,5x144,5 cm, ulei, pânză	72, 73, 78, 79
Multivers II, 2023, 100x101 cm, ulei, pânză	80, 94, 95, 104, 105
Interferențe, 2019, 62x93,5 cm, ulei, pânză	82, 83
Frumos de fiecare dată, 2021, 80x80 cm, ulei, pânză	84, 85, 102, 103
Rezonanța gestului V, 2022, 130x133 cm, acrilic, pânză	86, 87, 92, 93
Rezonanța gestului II, 2022, 48,5x68,5 cm, ulei, pânză	88, 89, 148, 149

Rezonanța gestului IV, 2022, 97 x74 cm, ulei, pânză	90, 91
Particule, 2017, 100,5 x 126 cm, ulei, pânză	98, 99
Interferențe, 2013, 73,2x97 cm, ulei, pânză	106, 134, 135
Începuturi II, 116x159 cm, 2013, ulei, pânză	108, 109, 116, 117, 124, 125, 133
Duminica rusaliilor, 117x177 cm, 2009, ulei, pânză	110, 111, 118, 119, 144, 145
Interferențe, 2013, 73,2x97 cm, ulei, pânză	112, 113
Când? Unde? De ce?, 2012, 95x144 cm, ulei, pânză	114, 115, 120, 121, 126, 127 182, 183, 186, 187
Hibrid, 2011, 80x100 cm, ulei, pânză	122, 123, 128, 129, 180, 181
Atunci, 2011, 80x100 cm, ulei, pânză	130, 131
Din gol în gol, 2022, 116,5 x 118,5 cm, tehnică mixtă, pânză	136, 154, 155
Din gol in gol I, 2022, 132,7x133,7 cm, tehnică mixtă, pânză	138, 139, 142, 143, 150, 151
Reminiscențe II, 2023, 70x80 cm, ulei, pânză	140, 141, 152, 153, 160, 161
Din gol în gol, 2022, 100x100 cm, tehnică mixtă, pânză	146, 147, 158, 159
Diafan, 2022, 65,8x89,3 cm ulei, pânză	156, 157
Mesaj II, 2015, 80x100 cm, ulei, pânză	162
Zbor frânt, 2016, 45x55 cm, ulei, pânză	164, 165, 166, 167
Echilibru, 2014, 86 x 101 cm, ulei, pânză	168, 169, 170, 171, 172, 173
Înger și demon, 2018, 127,5x128,5 cm, ulei, pânză	174, 175, 176, 177, 178, 179
Contemplare, 2011, 100 x 90 cm, ulei, pânză	180, 184, 185
Metanoia, 2018, 132x168 cm, ulei, pânză	188, 199
Antimaterie II, 2017, 117x117, ulei, pânză	190, 191

una cu mine

mi-am zis să descriu fericirea
și cuvintele au fugit
toate odată din mine

mi-am zis să le caut
pe unde s-or fi ascuns înșă
nu erau de găsit nicăieri

am ales să nu vorbesc
despre fericire și ea s-a prelins
dulce în corpul meu
ca prima miere din primele
flori din cel mai plin fagure
în toate toate celulele

am înțeles să tac fericirea s-o
trăiesc ca pe ceva despre care
nici chiar eu nu am voie
să gândesc

doar s-o sorb doar s-o simt
s-o păstrez pentru zilele
foarte foarte sumbre

mi-am zis s-o fac
una cu mine

ca un copil

când sufletul meu uită culorile
corpul pictează cu flăcări viața
până focul îl mistuie

atunci sufletul cu o suflare
dă viață cenușii până-n măduvă
până peste aură și focul prinde
noi aripi cuprinde noi ape

corpul meu i-a promis sufletului
iubire până la moarte

sufletul meu i-a promis corpului
iubire fără moarte

iubirea mea se zbate
neconținut între iubirile lor
atât de diferite
atât de semene

ca un copil în care
mama și tata
luptă să împace
genele între ele

QED

din copila care nu se mai oprea
din vorbit am ajuns femeia
care tot mai mult vrea să tacă

ceva s-a întâmplat între tumultul
gândurilor mele și dorința
de a le expune

un fel de divorț treptat civilizată
de la care ambele părți au
doar de câștigat

(gândurile fiind oarecum
copiii)

de dragul lor îmi cântăresc
vorbele de dragul lor
prețuiesc cuvintele

cu cât mi-e mai clară gândirea
cu atât mi-e mai dragă
tăcerea

de parcă tot ce aveam de spus
s-a rezolvat ca o problemă
de care nimănui în afară
de mine
nu i-a păsat vreodată

A320

m-a înghițit o lacrimă
în timp ce străbăteam norii
subțiri iar viața mea plutea
fără să atârne cel puțin
de ea însăși

lacrima mă strângea în
miezul ei fierbinte și amar
protejându-mă parcă de
propriul plâns care
mă înăbușea

deodată am vrut să mă fac
mică să sar cumva în brațele
tatălui meu tânăr cu miros
de caiete și picături cardiace
îmbibat în piele

să mă ghemuiesc între ele
să-i spun cât îmi este de greu
uneori să fiu puternică să
nu greșesc să nu-mi pese
să nu mă dau bătută și
mai cu seamă
să nu plâng

LBRIS

We know
books

să-l întreb acum
de ce
niciodată nu mi-a permis
să fiu slabă și fragilă aidoma
acestor nori pe care îi străbat
atârând numai de aer în timp
ce lacrima din care voi ieși
ca dintr-un avion A320
mă plânge

linia inimii

în acea zi în acea oră în acea
clipă în care ai spus să nu uit
de tine am vrut să uit cu totul
de mine de abisul tuturor des-
părțirilor în care ziceai că
acumulăm dor deși eu luptam
fără milă cu el să nu mă
omoare

adicție o numesc experții

am strâns așteptarea în pumn
ca pe o nucă palma a crăpat
miezul s-a îmbibat cu
sângele neputinței

niciun drog nu se compară
cu acesta la prezentul continuu
persoana întâi până la epuizarea
timpului și a persoanei

niciun drog nu se hrănește
cu atâta carne vie niciun
drog nu divide în vid

rabdă și așteaptă
spune drogul
speră și
suferă

odată și odată cumva cândva
va veni vei vedea

îmi vedeam fiecare organ
afectat de așteptare ca un
tomograf care n-a mai surprins
astfel de imagini și insistă să
le șteargă din memorie să nu
ajungă la niciun pământean

pentru că niciun pământean
n-ar interpreta corect boala
niciunul n-ar cunoaște leacul

leacul ești tu dar nici tu
nu știi când cum și cât
să acționezi ca să ai efect

privesc în palmă linia inimii
îmi înfășoară mâna până dispare
linia vieții

cealaltă

dă-mi doctore o pastilă
pentru frică s-o pun sub limbă
s-o otrăvesc de la rădăcină
să nu-mi învenineze

inima
e tot ce mi-a rămas
pur și naiv în trupul acesta
bolnav

de dragoste
prescrie-mi o rețetă doctore
pentru ochi să văd cu ei
de departe răutatea și
bunătatea oamenilor
până să m-atingă până

să mă frigă
poate ai și o tinctură
să mă adoarmă atunci
când timpul nu mai

trece
iar eu fug fug fug și nu mai
ajung la cine m-am pornit
încă din viața

cealaltă

